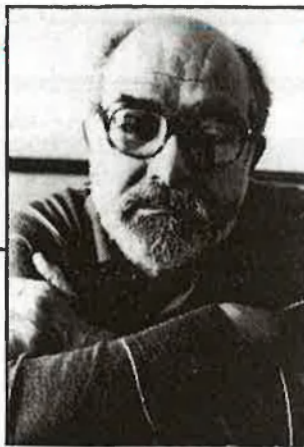

¿Suïcidar-me? no, gràcies

Vicent Ventura

L'altre dia, després de llegir als periòdics que els neutralistes, i més encara els pacifistes, som uns «suïcides», em vaig quedar preocupat. Perquè no he perdut mai les ganes de menjar i beure, ni les de totes les altres coses que integren el «bloc hedonista», en què milite decididament. Més aviat, em quede sempre amb ganes de tot, per allò que, com que la processó es llarga i el ciri curt, convé fer-lo durar. Faig el treball que em toca, sobretot el que em proporciona els cigrons, que no és precisament el que m'agrada, amb puntualitat, encara que sense entusiasme.

I un signe de passable vitalitat podria ser, precisament, la manca d'entusiasme, reveladora, crec, del fet que me'n fot de les obligacions —malgrat accomplir-les—, i sóc més aviat anàrquic; tot sia dit amb perdó dels qui consideren «suïcides» els qui ens estimem més de prendre la fresca a la porta de casa a l'estiu, i passar les hores a la vora del foc a l'hivern, que muntar la guàrdia en defensa del que siga. M'he tirat trenta-quatre mesos de la meua vida muntant guàr-

dies i passant una fam inenarrable, sense aconseguir, ni tan sols, la resignació. Tot al contrari, esperava l'hora de traure'm l'uniforme, i els polls, com qui espera la glòria celestial.

M'agrada tot allò que no haig de fer per obligació. Viatjar, per exemple, això sí, sense allunyar-me massa de casa, vull dir, sense eixir d'Europa, perquè ja fa temps que vaig renunciar a l'Àfrica, Àsia, Amèrica i Oceania. Sóc, més aviat, un animal domèstic.

M'astoren els sacrificis que alguna vegada he de fer necessàriament i, no cal dir-ho, estic en contra de l'heroisme. No tinc el més mínim interès de donar la vida per res. I espere, fins i tot, que tampoc ningú no voldrà prendre-me-la en nom de cap justificació, més o menys ideològica.

És clar que m'agradaria poder sostenir una modesta dignitat, ni que siga per la comoditat de no haver

d'anar amagant-me de ningú, ni, menys encara, fer-li reverències.

Hem demane, per tant, si un subjecte amb tals inclinacions, tan poc espartanes, pot considerar-se «suïcida» en potència.

La vida ofereix, bé que ho sé, contradiccions, però no tantes com perquè es pugja titlar de «suïcides» els qui estem per la pau i contra la guerra. ¿Hauríem tot els partidaris de l'armamentisme? Sí, sí, conec l'argúcia dels qui diuen que, si vols la pau, t'has de preparar per a la guerra, però, argúcia per argúcia, em decante per la que proposa als qui volen la pau que preparen la pau, és a dir, que es desarmen, encara que siga unilateralment.

Perquè jo em compte també, és clar, no sols entre aquells qui han estat acusats de suïcides, sinó també entre els qui han perdut «la sensibilitat de la defensa». Crec que no l'he tinguda mai. I molts anys que pugja dir-ho, tant perquè no sóc «suïcida» com perquè espere que ningú no prendrà «suïcidar-me».

SUBSCRIPCIÓ A LA REVISTA

1r. cognom ..... 2n. ....

Nom ..... Domicili .....

Població ..... D. P. .... Tel. part. ....

Lloc de naixement ..... Any de naixement .....

Professió ..... Lloc de treball .....

Se subscriu al setmanari EL TEMPS per un any per la quantitat de:

5.850 pessetes 10.500 pessetes (Europa) Firma

Pagarà: semestralment anualment

Forma de pagament: Dom. bancària Taló bancari Gir postal
En el cas corresponent, ompliu la domiciliació bancària

EDICIONS DEL PAÍS VALENCIÀ, S. A. Avinguda del Baró de Càrcer, 40. 1a. València-1

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Distingits senyors:

Caixa o banc ..... Agència .....

Carrer ..... Ciutat .....

Els pregue que els rebuts que e nom d .....

Domicili ..... Població .....

presentarà EDICIONS DEL PAÍS VALENCIÀ, S. A., per un total de ..... ptes.

a pagar en ..... terminis ..... per la quantitat de ptes. .... siguen

pagats amb càrrec al compte corrent nùm. ....
o la llibreta d'estalvis

..... de ..... de 198.....

Firma